Ч. 244. Второк 28 жовтня (10 падолиста) 1903. Рік XIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Маніфест Чехів. — Демонстрация віденьских лікарів. — Панамска република і Сполучені Держави півн. Америки.)

З Праги доносять, що Старо- і Молодочехи та ческі аґрариї сполучили ся на основі спільної проґрами в одну партию. Переговори в сїй справі вели ся через цілий тиждень а Молодочехів заступали Скарда, Герольд і Пацак; Старочехів Маттуш, Срб і Шольц, а аґрариїв Кубр, Здарский і Зазворка. Сполучені ческі партиї видали відозву, в котрій кажуть, що всякий поступ ческого народу робить ся зависимим від згоди народних противників. Весь правний порядок в краю і державі перевернений до гори ногами. Внутрішні політичні відносини розбурхані до крайности, всяка нормальна робота законодайних тїл стала ся неможлива. На чолї публичної власти стоїть правительство, котре не годне дати ніякої ради і прихильне лиш забаганкам нїмецкої лївиці. Дійшло до того, що все пре до якогось принципіяльного рішеня. Длятого треба конче, щоби розбиті ряди ческого народу з'єдинили ся знову. Маніфест той кінчить ся проґрамою, котрої основою ческе право державне. В проґрамі ставлять ся такі цїли політичної роботи: Федеративний устрій австрийскої монархії з увзглядненем державно-правних і історичних відносин поодиноких королївств і країв. — Переведене рівного права нїмецкої і ческої мови. — Сповнене необхідних культурних потреб (другий ческий університет на Мораві). — Охорона для національних меншостий. — В справах войскових ставлять сполучені Чехи подібні жаданя, як Мадяри, не тикають лиш справи команди в армії.

Звістне виступлене долїшно-австрийского сойму против поступованя лікарів в шпиталях і відповідь намістника Кільмансеґґа на інтерпеляцию в сїй справі, стали ся причиною, що віденьскі лїкарі постановили зробити рішучий крок. Всї члени лїкарскої палати і їх заступники зложили вчера на повнім засїданю свої мандати і перестали з вчерашним днем виконувати свої функциї. Ухвалена в сїй справі одноголосно на згаданім засїданю резолюция звучить: Віденьску палату лїкарску, котрої задачею єсть берегти достойність стану лїкарского, отже в першім ряді власну повагу, заскочила заява намістника в соймі, що намістник не лиш не розвів слїдства против директора шпиталю, але навіть ще й похвалив єго за єго поступоване. Через то зазнала повага лїкарскої палати в небувалий доси спосіб глубокого пониженя. В виду того факту, котрий тепер не дає палатї можности працювати успішно і в гармонії з долїшно-австрийским намістництвом, заявляють члени віденьскої палати лїкарскої, що складають мандати.

За одну ніч, ба за кілька годин станула в Америцї нова република Панамска — але приготовленя до того вели ся, здаєсь, вже від давна. Як звістно, хотїв ще Лєсепс, той сам, що викопав канал Суеский, при помочи француского капіталу перекопати канал в середній Америцї і зробити канал Панамский. То не удало ся і замість каналу остав ся лиш спомин про тїм обманьства, які діяли ся в тїм підприємстві, так, що нинї слово „Панама" значить заразом і велике обманьство. Для Сполучених Держав північної Америки канал, скорочуючий дорогу до Азиї, став ся конче потрібним і они а з ними й всїлякі капіталїсти стали думати о тїм, щоби перекопати канал через Нїкараґву. Докладнїйші розслїди і обчисленя показали, що сей канал був би не лиш довший, але менше безпечний та догідний, отже інтерес звернув ся знову до панамского каналу. Сполучені Держави завели переговори з Кольумбією в сїй справі, але сенат кольумбійский не хотїв нїчого й чути, а коли сенатор з Панамиважив ся промавляти за проектом, бо канал може бути для самої Панами дуже великої ваги, то єму загрожено револьвером.

---

15)

ЗЕЛЕНИЙ КРАЙ.

(З анґлїйского — Андр. Меррі'ого).

(Конець).

— А так, Тонї — відозвала ся вдова — але я вже перше о тїм знала. Аби вам правду сказати, то я вже перед кількома днями відвідала вашого пароха о. Гулїґана і оповіла єму всї тї історії, які ви менї наторочили. В дорозї до него стрітила я меблевий віз мр. Веляна, як вертав до Баллікінкопе, з цїлою тою обставою, яку я бачила у вас дома. О нї, похибка тут виключена, я умисне звідувала ся у тих людий, звідки они їдуть. Там були хороші занависи і заслони, які я у вас бачила, що менї так впали в очи, до того я сейчас пізнала килим з вашої їдальнї. Тому то я сейчас спитала духовного вітця, чи ви справдї такі маєтні, як оповідаєте, що маєте за близко тисяч фунтів худоби на фермі та що ваша домашна обстава не повстидала би ся й Дублина? Ну, але коли я побачила, як той чоловік зачудував ся, то се стало для мене відповідию і тодї я всьо розповіла єму до найменшої дрібницї, а що він на те сказав, то можете собі доспівати.

Мурфі був надто прибитий, аби відзивати ся, а вдова говорила дальше:

— До того ще коли я вертала, над'їхали напротив мене Бернеї і то на тїм самім малім візку, який ви видавали за свій, хитрий, старий лисе, не говорячи вже про молоді конї, що пасли ся недалеко дому, а які ви хотїли висилати на дублиньску виставу. Пригадуєте собі?

Роді при кождім новім доказї голосно стогнав.

— Так, так, честний чоловіче, хоч який хитрий з вас лис, то все таки таку стару квоку як я не можна на січку зловити. Лише не уявляйте собі, що ваш син був би тепер законно вінчаним мужем моєї дочки, коли би я не була собі постановила, що моя дитина має дістати того чоловіка, котрого полюбила і вибрала. А крім того наклонили мене до того й слова сьвященика: „Дайте хлопцеви нагоду поправити ся — сказав він — то добрий хлопець і любить вашу дочку. Я знаю, що то всьо вже від давна прикро єго діймає. Він надто любить вашу Бріду, аби мав вести єї перед престол з брехнею на совісти; він перед весїлєм сам вам всьо розповість, о тїм я майже пересьвідчений. Дайте єму нагоду, а коли він не причуваючи, що ви о всїм знаєте, всьо розкаже, тодї можете бути певні, що він буде для вашої дочки добрим мужем, а для вас самих добрим сином".

— Так, то власні слова о. Гулїґана. І тому я ждала і гадала собі: коли Тонї скаже тобі правду перед вінчанем, добре; — тодї не можеш мати нїчого против него, але як того не зробить, проженеш їх обох, тих драбів і обманців. І справдї, вчера вечером приїхав він і всьо менї оповів, кожду найменшу дрібницю та аж тряс ся зі страху, що може утратити Бріду. Ну, але ми обі, я і Бріда, простили бідоласї. А що до Брідиного віна, то я задержу єго й на дальше в моїм зарядї, бо вам не вірю нї крихти. Я також знаю ся добре з директором Гібернійского банку і він лиш жде на того драба, що з моїм депозитовим квитом має у него явити ся, аби єго сейчас віддати в руки жандармів; памятайте о тїм!

Роді стратив цїлком свою звичайну відвагу — чув, що та стара баба побідила єго.

Але ще й тепер пробовав викрутів.

— Мс. Слєттері — сказав покірно — возьмете мене за мужа?

— Навіть хочби ви були одиноким мужчиною в цїлій Ірляндиї і від тепер до Різдва стояли передомною на колїнах, не схотїла би я вас. Бувайте здорові, мр. Мурфі і я була би була вам дуже вдячна, коли би ви віддали менї той кусник паперу. Так, дякую! Він міг би вам наробити неприємностий, коли би єго у вас найшли жандарми.

— Мс. Слєттері — благав Роді вже в розпукою. — Ви мали би пильного мужа в менї. Надумайте ся!

— Добре би я на тїм вийшла. Нї за що в сьвітї. Але тепер забирайте ся звідси чим скорше і не показуйте ся більше непрошені. Однако, коли вже Тонї такий нещасливий, що мусить вас називати батьком, зроблю вам одно предложенє. Мій наймит саме згодив ся з підприємцем будови гостинця і відходить; отже коли вам, мр. Мурфі, на тїм зависить, то по управильненю своїх інтересів з фермою і поплаченю довгів, можете обіймити єго місце за винагородою сїм.х шилїнґів на тиждень. Але

Сполучені Держави обіцювали ся заплатити колюмбійскій републиці за концесию значну суму, але сенат мимо того не згодив ся. Але політики з краю „необмежених можливостий" не такі, щоби дати ся чим відстрашити або щоби не знайти на що способу. Намова жителів Істму тай другі средства, довели до того, що жителі видячі свою користь рішили ся відорвати від републики та утворити власну републику. Колюмбійці не могли тому перешкодити, бо недалеко на мори стояли великі воєнні кораблї американьскі, готові новій републиці подати поміч кождої хвилї. Провізоричне правительство повідомило зараз телєґрафічно правительство у Вашинґтонї і зажадало признаня нової републики, на що, розуміє ся, не дістало відмовної відповіди.

Новинки.

Львів дня 9-го падолиста 1903.

— З університету. П. Мінїстер просьвіти затвердив ухвали професорскої колеґії, котрі допускають до викладів д-ра Едварда Бернацкого як приватного доцента загальної і досьвідової патольоґії на лїкарскім видїлї львівского университету, і д-ра Кароля Гадачка як приватного доцента археольоґії, а скриптора университетскої біблїотеки Болеслава Маньковского як приватного доцента педаґоґіки на фільософічнім видїлї университету у Львові.

— Публичні виклади. Осїнна серия публичних викладів, яку устроює тов. „Кружок укр. дївчат", розпічне ся з днем 11 н. ст. падолиста с. р. в сали давнїйшого людового университету ім. Міцкевича в пасажу Міколяша. — Перший виклад держати буде др. Іван Франко дня 11 с. м. на тему: Данте і его „Божественa комедия". Другий виклад дня 14 с. м. про космічний етер буде держати др. Вол. Левицкий. Виклади будуть відбувати ся все точно від год. 6—7 вечером. Вступ від особи 10 с., молодїж 5 с.

— Руский театр в Стрию дасть за перше представленє ві второк дня 10 н. ст. с. м. комедию К. Карого „Хазяїн". — Дальший репертуар оголосить ся пізнїйше. — Абонамент на 6 вистав 10 кор. — Початок представленя о годині 7-ій вечером.

— Зі Станиславова. В четвер дня 12 падолиста о год. $7^1/_2$ вечер відбуде ся заходом тов. „Руска Хата" в Станиславові в сали театральній (Монюшка) аматорске представленє: „Підгіряни" Гушалевича, музика Вербицкого. — Цїни умірковані. Упрашає ся о численну участь.

— Велика стипендийна фондация. В Кракові велике враженє викликав запис, який учинив тамошний горожанин і мілїонер Ігнатий Мосаковский. У краківского нотаря Бжеского зладив він завіщанє, котрим цїле своє майно, що виносить поверх вісїм мілїонів корон, записав на стипендиї. Половина з тих стипендий, призначена для ґімназияльної, а половина для университетскої молодїжи. На стипендиї призначено 6 мілїонів корон, а кожда має виносити по 600 кор. річно. Буде се найбільший стипендийний запис, яким розпоряджає галицке Намістництво і краєвий видїл, бо більший навіть від мілїонової фондациї ґр. Скарбка. Щедрий фондатор унаслїдив своє мілїонове майно по замордованій перед кількома роками в Петербурзї б. п. Чарнецкій. Заким однак его одержав, мусїв перевести судовий процес при помочи краківского адвоката і теперішного посла д-ра Добошиньского.

— Убийниця власної дитини. Одна із берлиньских часописий доносить про таку подію: При улици Гайденфельд мешкав робітник Донат разом з 26-лїтною жінкою і троїма дїтьми. Були то люди ощадні та роботящі, тож мали ся досить добре; між ними панувала згода, хоч, що правда, розказували собі сусїди на ухо. що між супружем заходять часті непорозуміня. Недавно вернув Донат вечером з працї до дому, сїв в кухни на крісло і задрімав. Тимчасом его жінка забрала дїти до сусїдної комнати: тут взяла фляшочку з лїзольом і промовила: „Ходіть дїти, умремо разом." По тих словах подала отрую наймолодшій дитинї, а та випила ві сейчас. Те саме хотїла Донатова зробити і з найстаршим 6-лїтним хлопчиком, однак той пізнав небезпечність і почав плакати і кричати, що він хоче лишити ся при батьку. На крик дитини збудив ся Донат і хотїв увійти до комнати, однако жінка вийшла скоро против него і сказала, що мусить бігти по лїкаря, бо малий Ерик занедужав. Закинула отже на себе окрите і вибігла. Донат побачивши на столї фляшку з отрую, догадав ся сейчас всього і післав по лїкаря, котрий забрав ся енерґічно до ратованя дитини. Жінка не вернула вже до дому; на другий день віддала в домі сестри підчас еї неприсутности пачку з годинником та листом, де доносить, що відбере собі житє і своїм дїтям. Причин свого кроку не подала ніяких.

— Велике враженє викликало в Берлинї арештованє молодого мантїя Крупаха. Его брат, официр ґвардиї, хотїв недавно застрілити одну дївчину, з котрою удержував зносини, а опісля відобрав собі житє. Тоїж Крунах, котрого арештовано, удержував ся з гроший, які єму платили дївчата, що стоять під контролею поліциї, а сам ходив на технїку і вів веселе житє. Протягом кількох лїт дістав він від тих дївчат по над 20.000 марок. В тих днях зажадав він від своєї першої любки гроший, а коли она єму відмовила, загрозив їй револьвером. Дївчина донесла про те поліциї і Крунаха арештовано на улици. Підчас арештованя стрілив він до себе і зранив ся в голову.

— Клопоти сербского короля. Сербский король Петро має по при полїтичних ще більші клопоти грошеві. Позаяк сербский скарб державний вичерпаний, а становище короля, покликаного з инших материяльних відносин, получене на початок з незвичайними видатками, тому білградский володар почав оглядати ся за грішми за границею. Та показує ся, що в нинїшних часах королївска корона для банків не є нїякою порукою. Про те переконав ся сербский посол в Парижи, де нї оден банк не хотїв уділити королеви Петрови позички. З подібною відмовою стрінув ся у Відни. Директор асекурацийного товариства „Gresham," в котрім хотїв позичити 2 мілїони корон, відповів, що уділеню такої позички противлять ся статути.

— Обкрадає почти. З Чернівців доносять: Дня 4 с. м. вечером почтовий комісар Сейха і експедиторка почтової філїї при ул. Руській, п. Вест, донесли поліциї, що утїк слуга сеї філїї Микола Бейко, забравши із собою почтову торбу з квотою 2115 корон. Жандармерия зарядила за Бейком глядання і зловила его в Терешена під Чернівцями. Найдено при нїм 2000 корон.

— Страшна катастрофа підчас огню стала ся в Москві дня 1 с. м. Горів там в ночи одноповерховий дім. Поміч наспіла так пізно, що вже займили ся були сходи, а людям на другім поверсї не осталo нїчого, як лиш скакати крізь вікно, або гинути в огни. Матїр у вагітнім станї і 2 малолїтні доньки постановили вискочити і всї позабивали ся на місци.

одно мушу вам сказати і то собі добре затямте: панницю я не стерплю у себе!

— Мс. Слєттері — і Роді важко зітхнув, пращаючи всю гордість свого „я" на віки — мс. Слєттері, я приймаю ваше предложенє.

ВЗІРЦЕВА ЖІНКА.

(З новогрецкого — К. Дїгеріха.)

Один молодий чоловік постановив оженити ся. Але він хотїв взяти добру і честну женщину, таку, яким був сам. Глядав сюди і туди і нагадав собі старого Митроса, у котрого були дві дочки. Отець добрий, гадав він собі, то будуть і дочки добрі.

Вибирає ся він одної недїлї в гостину до старого і оповідає єму, що его привело.

— Як така воля Божа, сину — каже єму Митрос — то нехай буде. — Маю дві дочки; за одну жадаю сто золотих, за другую даю сто.

Молодий чоловік задуман ся.

— Я то собі розважу — сказав.

— Розваж!

Думав довго, але не міг дійти до нїякого кінця. Тоді зібрав ся і пійшов до Фарсалї, до приятеля свого вітця, аби его спитати о раду.

— Приходжу до вас — каже він — аби спитати о раду. Хочу оженити ся і найшов дївчину у старого Митроса, але той каже менї, що у него дві дочки, за одною дає сто золотих, а за другу хоче сто; що я маю дїяти?

— Нїчого — відповідає старий приятель — лише іди до Кардіци і спитай ради мого старшого брата.

Не надумуючи ся, іде він до Кардіци. Там найшов він брата приятеля, Фотіса. Фотіс видав ся єму молодшим як Юрий, але він не сказав нїчого. Може я помиляю ся, гадає собі.

— Така і така річ — каже він до Фотіса. — Я пійшов був до твого брата, а він посилає мене до тебе. Що маю дїяти?

— На то я тобі пораджу — відповідає той. — Пійди ти до Трікалї і спитай о раду мого найстаршого брата.

Молодець іде до Трікалї і застає там брата приятеля, Паноса. Панос видав ся єму ще молодшим як Фотіс і Юрий, але він знов нїчого не сказав.

— Така і така річ — каже до Паноса. — Що маю дїяти?

— То, чого жадаєш, дуже проста річ. Ходїм на гору до комнати, там я тобі скажу.

Пійшли они до комнати, посїдали на софу, жінка Паноса принесла вина і на закуску мельон.

— То що за мельон, жінко? — крикнув Панос гнївно. — Принеси инший.

Жінка пійшла і принесла инший мельон.

— І то недобрий — сказав Панос — принеси ще инший!

Так посилав він їй довший час. Она брала мельон і приносила другий, але нї один не смакував чоловікови. Вкінци задержав він один і віправив жінку.

— Що ти гадаєш, скілько мельонів маю я в пивници? — спитав відтак молодця.

— Як я можу знати? Дві, три фіри.

— Лише один, одинокий мельон. Але бачиш, яку я маю жінку! Она ходила яких двайцять разів до пивници і навіть словом не відозвала ся, аби мене не гнївати. Мої братя говорили тобі, що они молодші від мене і таки справді молодші. Але що мають незгідливі жінки, то вчасно постаріли ся; я, тому що маю добру жінку, держу ся молодше. Ідиж ти тепер, дай сто золотих Митросови і возьми добру жінку.

Молодець вернув до села і пійшов просто до Митроса.

— Бери гроші — каже він до него — і дай менї дочку; лише остав менї ще десять золотих, аби я міг справити весїлє.

— Бери гроші — каже старий — і дочку та моє благословенїє....

Молодець взяв жінку, справив весїлє і пропустив гроші. За десять днїв не мав він вже нї зломаного гроша. Сидить він і думає, як би роздобути гроший на прожиток. Его жінка бачила, що він має якийсь клопіт і почала всїлякo міркувати, як би его розпитати; але не сьміла. Вкінци здобула ся на відвагу і почала просити:

— Коли позволиш, любий чоловіче, то я спиталась би тебе о щось. Що тобі, що ти такий задуманий? Чи ти видав вже всї гроші, що дістав від тата?

— Всї.

— І ми не маємо з чого жити?

— Не маємо нї гроша.

— Я щось на то пораджу.

Виймила зі скринї хороший золотий перстень і дала єму.

— Возьми той перстень і іди до Амбелякії та продай. Але як не дадуть за него двіста піастрів, не продавай.

— Навіть і за сто пятьдесять нї?

— Навіть і за сто пятьдесять нї. Рівно двіста.

— Добре.

Вибрав ся він в дорогу до Амбелякії; показує купцеви перстень. Купцеви перстень подобав ся.

— Кілько хочеш?

— Двіста пястрів.

Батько, шукаючи третої дитини, задусив ся в огни разом з нею. Сестра батька, котра прибігла на місце катастрофи, побачивши трупи цілої родини, зійшла з розуму.

— **Огнї.** Дня 23 жовтня згоріли в Сільци коло Дрогобича два доми Николи Іваника. Шкода 1600 корон була обезпечена всего на 400 корон.

— **Утїк з арешту** судового в Дрогобичи в ночи на 31 жовтня небезпечний злодій Яков Зелиньский, що має походити зі Львова.

— **Загадочна смерть.** Дня 30 жовтня найдено в Мразници, дрогобицкого повіта, під колесом водного тартаку тїло Мариї Винярскої, жінки Франца Винярского з Борислава. Заряджено судове слїдство, аби викрити, чи Винярску убито, чи може она сама відобрала собі житє.

— **Самоубийство.** Вчера рано відобрала собі у Львові житє вистрілом з револьвера 50-лїтна швачка Катерина Бордюківна. Причиною самоубийства була нужда.

Господарство, промисл і торговля

— **Оферти на винаєм реставраций на зелїзницях.** „Газета Львівска“ з дня 7 падолиста сего року огошує, з огляду на розписане, через ц. к. Дирекцию зелїзниц державних у Львові в жовтни с. р., оферт на винаєм зелїзничої реставрациї у Львові, як також зелїзничих реставрацей в Ярославі, Перемишли, Тернополи, Стрию і Самборі, що винаєм спільної реставрациї І. і ІІ. кляси враз з віддїльною реставрациєю ІІІ. кляси і з буфетами на перонах особових нового двірця у Львові, наступить з днем 1 цьвітня 1904 р., незалежно від переданя до прилюдного ужитку нового двірця. — Винаєм спільних реставраций І. і ІІ. кляси і віддїльних ІІІ. кляси в стациях Ярослав, Перемишль, Тарнопіль і Стрий, наступить не з днем 2 січня 1904 р., як первісно оголошено, але аж з днем 1 цьвітня 1904 р. — Винаєм спільної реставрациї І. і ІІ. кляси і віддїльної ІІІ. кляси в стациї Самбір наступить, після первісного оголошеня, з днем 2 сїчня 1904 р. — Всї инші услівя подані в попередних оголошенях ц. к. Дирекциї зелїзниць державних у Львові позістають незміненими.

Телеграми.

Будапешт 9 падолиста. Фракция Седеркеного ухвалила вести дальшу обструкцию против теперішного кабінету.

Вашинґтон 9 падолиста. Правительство Сполучених Держав признало офіцияльно істнуюче de facto нове правительстро в Панамі.

Вашинґтон 9 падолиста. Посол нової републики заявив, що єсть уповажнений до дальшого веденя переговорів в справі будови каналу і що нова република приймає на себе всї зобовязаня, які приняла була Колюмбія.

Неаполь 9 падолиста. Новоіменований міністер скарбу Розано відобрав собі о 4 год. в ночи житє з револьвера. Ся подія зробила тут велике вражінє.

Берлин 9 падолиста. Цїсар Вільгельм піддав ся в суботу операциї полипа на голосницях. Операцию перевів проф. Мавр. Шмід і она удала ся добре. Цїсареви заказано говорити, доки оперnúmероване місце не загоїть ся. В Берлинї розійшла ся чутка, що цїсар Вільгельм хорий на рака в гортанцї — хоробу, на яку помер і єго батько цїсар Фридрих.

Берлин 9 падолиста. Цїсар Вільгельм приймав вчера в полудне канцлера Більова, котрий відтак взяв участь в сніданю двірскім. Нинї приймав цїсар тайного радника Люкануса.

Надіслане.

— **МЛИН на продаж.** Дня 14 падолиста с. р. о 2-ій годинї по полудни відбуде ся в громадскім урядї в Волоскім селї коло Болехова, ліцитация млина з двома каменями, разом з домом і огородом, простору одного морґа і з пилою на різане ріжних материялів. Цїна 2000 К. Вадиюм 10 прц. Зголошувати ся належить до уряду громадского в Волоскім селї, почта Болехів.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1903 після середно-европ часу.

Зі Львова

посп.	особ.	
відходить		
		День
	6·22	До Станиславова, Підвисокого, Потутор
	6·45	„ Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск з Підзамча
8·25		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·35	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·05	„ Лавочного. Калуша, Борислава
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Самбора, Хирова
	9·40	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·35	„ Черновець, Делятина, Потутор
	10·40	„ Тернополя, Потутор
	1·14	„ Янова від 17/5 до 18/9 в недїлї і сьвята
1·50		„ Підволочиск з гол. двірця
2·04		„ „ з Підзамча, Гусятина
	2·10	„ Брухович від 17/5 до 13/9 в недїлї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе, Калуша
2·50		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від 1/5 до 30/9
	3·15	„ Янова від 1/6 до 30/9
	3·25	„ Ряшева, Любачева
	3·30	„ Брухович від 15/5 до 15/9
	3·40	„ Самбора, Хирова
		Ніч
12·45	4·10	До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Букарешту, Чорткова
	5·50	„ Брухович від 17/5 до 18/9
	6·05	„ Станиславова, Жидачева
	6·15	„ Кракова, Відня, Берна, Хирова
	6·30	„ Янова від 17/5 до 13/9 в будні дни
	6 40	„ Лавочного, Мункача, Хирова, Калуша
	7·05	„ Сокаля, Рави рускої
	8·14	„ Брухович від 17/5 до 18/9 в недїлї і сьвята
	9·20	„ Підволочиск з Підзамча, Бродів
	9·55	„ Янова від 17/5 до 13/9 в недїлї і сьвята
	10 42	„ Іцкан, Чорткова, Залїщик, Делятина
	10 55	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·–	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·24	„ „ з Підз., Грималова, Залїщик
	11·05	„ Стрия
	11·11	„ Жовкви (лиш що недїлї)

До Львова

посп.	особ.	
приходить		
		День
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·50	„ Брухович від 17/5 до 13/9
	7·35	„ Самбора, Хирова
	7·40	„ Янова на гол. дворець
	7·45	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·35	„ Підволочиск на Підзамче
	7·55	„ „ „ гол. дворець
8·10		„ Станиславова від 1/5 до 30/9
	8·55	„ Кракова, Відня, Орлова
	9·55	„ Стрия
	10·55	„ Ярослава, Любачева
	11·15	„ Станиславова, Потутор
	1·25	„ Янова на гол. дворець
1·30		„ Кракова, Відня
1·40		„ Іцкан, Станиславова, Чорткова, Залїщик
2·15		„ Підволочиск на Підзамче, Гусятина
	4·35	„ Стрия, Самбора, Борислава
2·30		„ Підволочиск на гол. дворець, Гусятина
	5·06	„ „ „ Підзамче
	5·30	„ „ „ гол. дворець
	5·55	„ Сокаля, Белзця, Любачева
	5·50	„ Кракова
	5·40	„ Черновець, Жидачева
	3·14	„ Брухович від 17/5 до 18/9 в недїлї і сьвята
		Ніч
	8·04	З Брухович від 17/5 до 13/9 в недїлї і сьвята
	10·—	„ Самбора, Сянока
12·20		„ Черновець, Залїщик, Делятина
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·09	„ Тернополя, Грималова на Підзамче
	3·30	„ Тернополя, Грималова на гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Козови
	10·07	„ Янова від 17/5 до 18/9 в недїлї і сьвята
	9·12	„ Брухович від 17/5 до 13/9 в недїлї і сьвята
	8·25	„ Брухович від 15/5 до 15/9 в будні дні
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Сянока
	9·25	„ Янова від 1/5 до 30/9
	9·50	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Чорткова, Гусятина
	10·02	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець на Підз.
	10·40	„ Лавочного, Калуша, Борислава
	11·50	„ Любіня вел. 15/5—15/9 в недїлї і сьвята

ЗАМІТКА. Пора нічна від 6 г. вечером до 5 г. 59 м. рано. Час середно-европейский від львівского о 36 мін. В місті видають білети їзди: Аґенция Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

— Дам сто — сто пятьдесять — сто вісїмдесять?

— Нї, двіста — казала менї жінка.

— Добре, маєш двіста, але скажи, чи ти все робиш то, що жінка каже?

— Лише то, що я хочу — відповідає молодий чоловік гнївно — не то, що жінка каже.

— А як-жеж то з тим перстенем?

— То инша річ, але все таки, що я хочу, то роблю.

— І жінка годить ся з тим?

— Так.

— Заложім ся що нї.

— О що?

— Ти дістав тепер двіста пястрів; видай їх на найбільші дурницї і запроси нас відтак до себе в гостї, а коли она скаже: „ти добре зробив“, то я відступлю тобі мій склеп.

— Добре.

— Инакше я заберу твою хату.

— Добре.

— Зачинай же зараз.

Молодець вийшов на торг і побачив коня.

— Що за коня?

— Двіста пястрів.

— Бери.

Сїв на коня і каже до своїх гостий: „наперед“. Пустили ся в дорогу, приїздять до Лярісси і стрічають по дорозї погонича з ослом.

— Гей, ти з ослом — каже до него молодий чоловік — заміняєш єго за коня?

— Бери!

Він віддав коня і пустив ся в дальшу дорогу з ослом. По дорозї стрічає жінку, що несла три курки. Тепер заміняв він осла за кури і коли сонце зайшло, прийшов з гістьми до свого села.

— Вставай, жінко, маємо гостї — крикнув він до жінки і віддав їй кури.

— Ти продав перстень?

— Так.

— То ідїть на гору, а я приладжу їджене.

Пійшли до комнати. Жінка зарізала кури, приладила їх, накрила стіл і попросила гостий до вечері.

Коли гостї їли, обернув ся купець до жінки і сказав:

— Знаєш, що твій чоловік наробив?

— Що таке?

— Продав перстень за двіста пястрів.

— Добре зробив. Я казала за тілько продати.

— Добре, добре, але він всї гроші видав за коня.

— І то добре; мав іти пішки з Амбелякії?

— Але то ще не всьо; він заміняв коня за осла.

— Дуже добре! По що єму тут в селї коня? Осел лїпший, всю роботу зробить, а менше потребує.

— Ба, але він вкінци проміняв і осла за три курки! — сказав купець, дивуючись лагідности тої жінки.

— А що-ж мав робити? Коли бачив, що ви самі запрошуєте ся в гостї, то пощо єму було осла? Хиба ви хотїли ослячого мяса?

— Програв! — крикнув купець і схопив ся за бороду.

І так молодий чоловік і єго добра жінка прийшли в посїдане хорошого склепу,

ТОВАРИСТВО ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

Львів, Ринок ч. 10 — **„ДНЇСТЕР"** — **дім „Просьвіти"**

одиноке руске товариство, засноване в р. 1892,

обезпечає будинки, движимости, збіже і пашу против шкід огневих, побирає умірковану оплату премій, а чистий зиск т. є. надвишку з оплат, розділяє межи членів яко звороти; в послїдних трох лїтах виносив зворот 8%.

„ДНЇСТЕР" виплачує шкоди дуже скоро, а оцїнку шкід переводить разом з делеґатом і місцевими членами. За 10 лїт виплатив 6.064 відшкодовань в загальній сумі 3,187.258 кор.

„ДНЇСТРА" полїси приймають при позичках Банк краєвий і каси ощадности.

„ДНЇСТЕР" посередничить при позичках на житє в краківскім Товаристві.

„ДНЇСТЕР" відступає часть провізиї з таких обезпечень на рускі добродїйні цїли; длятого на житє треба обезпечати ся тільки через „Днїстер".

„ДНЇСТРА" фонди виносять з кінцем 1902 р. 838.364 кор. і всї уміщені в цїнних паперах пупілярних.

„ДНЇСТЕР" удїляє аґенциї селянам, особливо там, де ще не роблять єго аґенти.

„ДНЇСТРА" аґенти заробили 432.000 К провізиї.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом И. Недопада. (Телефона число 527).